

3. Książeczka żeglarska podlega natychmiastowemu zwrotowi do właściwego urzędu morskigo w przypadkach:

- a) wystawienia jej przez urząd konsularny — po zawinięciu statku do portu polskiego,
- b) wystawienia jej na czas określony lub na określoną podróż — po upływie oznaczonego czasu lub ukończenia określonej podróży,
- c) rozwiązania z członkiem załogi umowy o pracę lub przeniesienia go do rezerwy, jeżeli okres jego zatrudnienia na statku był krótszy niż 6 miesięcy,
- d) utraty obywatelstwa polskiego przez jej właściciela,
- e) pozbawienia właściciela prawa pełnienia jakichkolwiek funkcji na statku na zawsze.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. e), urząd morski unieważnia książeczkę żeglarską w sposób widoczny i zwraca ją właścicielowi.

§ 2. Książeczki żeglarskie, złożone w urzędach morskich na podstawie § 11 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 58), podlegają zwrotowi osobom, na których nazwisko były wystawione, na ich pisemny wniosek z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w § 11 ust. 3 zarządzenia w brzmieniu określonym w § 1 pkt 2 niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. T. Ocioszyński

452

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 31 sierpnia 1957 r.

w sprawie składu, siedziby i trybu postępowania morskich komisji dyscyplinarnych.

Na podstawie art. 70 i 71 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Rybaków Morskich zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu:

- 1) artykuły — oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171),
- 2) paragrafy — oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Powołuje się:

- 1) Morską Komisję Dyscyplinarną w Gdyni oraz
- 2) Morską Komisję Dyscyplinarną w Szczecinie.

2. Morska Komisja Dyscyplinarna w Gdyni jest właściwa do spraw dyscyplinarnych członków załóg tych statków, których port macierzysty znajduje się w terytorialnym zakresie działania Gdańskiego Urzędu Morskigo z siedzibą w Gdyni.

3. Morska Komisja Dyscyplinarna w Szczecinie rozstrzyga w sprawach, które stosownie do przepisu ust. 2 nie należą do Morskiej Komisji Dyscyplinarnej w Gdyni.

§ 3. Morskie komisje dyscyplinarne, zwane dalej „komisją” lub „komisjami”:

- 1) rozstrzygają odwołania od orzeczeń kapitana statku wymierzających karę dyscyplinarną, wniesione przez członków załóg morskich statków handlowych, które uprawiają żeglugę międzynarodową pod banderą polską, oraz
- 2) wymierzają kary pozbawienia prawa pełnienia funkcji na statku.

§ 4. 1. Powołuje się Odwoławczą Morską Komisję Dyscyplinarną w Gdyni, zwaną dalej „Komisją Odwoławczą”.

2. Komisja Odwoławcza rozstrzyga w sprawach odwołań od orzeczeń komisji wymienionych w § 2, a także w sporach o właściwość komisji.

§ 5. 1. Kadencja komisji (Komisji Odwoławczej) trwa jeden rok.

2. W skład każdej komisji, a także Komisji Odwoławczej, wchodzi: przewodniczący, wiceprzewodniczący, trzydziestu członków powołanych spośród oficerów i marynarzy żeglugi morskiej, dwaj przedstawiciele urzędu morskigo (urzędów morskich) oraz dwaj przedstawiciele Zarządu Głównego Związku Zawodowego Marynarzy i Rybaków Morskich, zwanego dalej „Zarządem Głównym Związku Zawodowego”.

§ 6. 1. Członków komisji powołuje dyrektor urzędu morskigo, właściwego dla siedziby komisji, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego z listy przedstawionej przez armatorów żeglugi międzynarodowej, właściwych dla siedziby komisji. Lista powinna obejmować podwójną liczbę kandydatów do składu komisji.

2. Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego powołuje ze składu komisji dyrektor urzędu morskigo określonego w ust. 1.

§ 7. Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego oraz członków Komisji Odwoławczej powołuje Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej na podstawie uzgodnionego z Zarządem Głównym Związku Zawodowego wniosku dyrektorów Gdańskiego Urzędu Morskigo w Gdyni i Szczecińskiego Urzędu Morskigo w Szczecinie. Wniosek powinien być uzgodniony na podstawie listy przedstawionej przez armatorów żeglugi międzynarodowej, a obejmującej podwójną liczbę kandydatów potrzebnych do obsady Komisji Odwoławczej.

§ 8. 1. Komisja orzeka w kompletach w składzie przewodniczącego i trzech członków komisji.

2. Komisja Odwoławcza orzeka w kompletach w składzie przewodniczącego i pięciu członków komisji.

3. Przewodniczącym kompletu orzekającego jest przewodniczący lub wiceprzewodniczący komisji (Komisji Odwoławczej).

4. Członków kompletu orzekającego wyznacza przewodniczący lub w jego zastępstwie wiceprzewodniczący komisji spośród członków komisji (Komisji Odwoławczej).

5. Komisja (Komisja Odwoławcza) orzeka większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego kompletu.

§ 9. Do kompletu orzekającego powinien wejść — poza przedstawicielem urzędu morskiego oraz przedstawicielem Zarządu Głównego Związku Zawodowego — przynajmniej jeden członek komisji (Komisji Odwoławczej) o kwalifikacjach zawodowych takiego działu służby, w jakim był zatrudniony członek załogi, którego sprawa jest rozpatrywana, z uwzględnieniem odpowiednio grupy oficerów lub marynarzy.

§ 10. 1. Przy każdej komisji oraz przy Komisji Odwoławczej ustanawia się rzecznika dyscyplinarnego.

2. Rzecznik dyscyplinarny przy Komisji Odwoławczej sprawuje nadzór nad działalnością rzeczników dyscyplinarnych ustanowionych przy komisjach.

3. Rzeczników dyscyplinarnych powołuje Minister Żegluga i Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

§ 11. 1. Do obowiązków rzecznika dyscyplinarnego przy komisji (Komisji Odwoławczej) należy:

- 1) stać na straży należytego wykonywania przez członków załogi obowiązków służbowych oraz godnego reprezentowania i strzeżenia dobrego imienia marynarza polskiego,
- 2) brać udział w postępowaniu dyscyplinarnym przed komisją (Komisją Odwoławczą).

2. Do obowiązków rzecznika dyscyplinarnego przy komisji należy ponadto przeprowadzanie dochodzeń dyscyplinarnych.

3. Rzecznik dyscyplinarny przy komisji sprawuje nadzór nad sposobem, w jaki kapitan statku wykonuje władzę dyscyplinarną na podstawie art. 68.

§ 12. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna dochodzenie na wniosek kapitana statku lub armatora, a także w każdym innym przypadku, gdy dojdzie do jego wiadomości takie zachowanie się członka załogi, które daje podstawę do wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego w celu wykonania obowiązków rzecznika dyscyplinarnego określonych w § 11 ust. 1 pkt 1.

§ 13. 1. W toku dochodzenia dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny ma prawo przesłuchiwać świadków.

2. Przed zakończeniem dochodzenia rzecznik dyscyplinarny obowiązany jest dać możność obwinionemu zaznajomienia się z treścią zebranych dowodów oraz złożenia wyjaśnień.

§ 14. 1. Po zakończeniu dochodzenia rzecznik dyscyplinarny:

- 1) umarza postępowanie, jeśli nie znajduje podstaw do ukarania obwinionego, albo
- 2) przekazuje sprawę kapitanowi statku, jeśli dopatruje się takiego naruszenia przez członka załogi obowiązków służbowych, za które może być wymierzona kara dyscyplinarna w granicach przewidzianych w art. 67 pkt 1—5, albo
- 3) sporządza wniosek o ukaranie przez komisję, jeśli uzna, że przewinienie daje podstawę do zastosowania kary przewidzianej w art. 67 pkt 6 lub 7.

2. O umorzeniu postępowania dyscyplinarnego rzecznik zawiadamia członka załogi oraz kapitana statku i dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 15. 1. Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i inne dane osobowe obwinionego,
- 2) stanowisko służbowe obwinionego i miejsce jego zatrudnienia,
- 3) dokładne określenie zarzucanego przewinienia z podaniem miejsca, czasu i okoliczności, w jakich przewinienie nastąpiło,

4) proponowany wymiar kary,

5) uzasadnienie.

2. Do wniosku należy dołączyć akta sprawy, a także listę świadków lub biegłych, którzy powinni być wezwani na rozprawę.

§ 16. 1. W postępowaniu przed komisją obwiniony ma prawo przybrać sobie obrońcę spośród pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie żegluga morskiej.

2. Na prośbę obwinionego dyrektor urzędu morskiego, właściwego dla siedziby komisji, wyznaczy obrońcę z urzędu.

§ 17. 1. Po otrzymaniu odwołania członka załogi o uchylenie bądź zmianę orzeczenia kapitana lub wniosku rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie członka załogi — przewodniczący komisji lub działający w jego zastępstwie wiceprzewodniczący komisji wyznacza termin rozprawy i ustala imiennie komplet orzekający.

2. O wyznaczeniu rozprawy należy zawiadomić obwinionego, jego obrońcę i rzecznika dyscyplinarnego.

3. Obwinionemu należy doręczyć wraz z wezwaniem na rozprawę wniosek rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie oraz listę członków kompletu orzekającego. Listę członków kompletu orzekającego należy doręczyć również rzecznikowi dyscyplinarnemu.

4. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony oraz jego obrońca mają prawo, w ciągu trzech dni od chwili doręczenia im listy członków kompletu orzekającego, przedstawić komisji wniosków o wyłączenie członków kompletu orzekającego z uzasadnieniem powodu.

5. O wyłączeniu członka kompletu orzekającego decyduje przewodniczący lub w jego zastępstwie wiceprzewodniczący komisji.

§ 18. 1. Rozprawa dyscyplinarna rozpoczyna się od odczytania odwołania członka załogi bądź wniosku rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie członka załogi, po czym następuje przesłuchanie obwinionego, świadków i biegłych oraz — w miarę potrzeby — odczytanie protokołów dochodzeń, jak również innych dokumentów.

2. Obwinionemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych dowodów oraz stawiania pytań świadkom i biegłym.

3. Przewodniczący uprzedza świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania przed komisją.

4. Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego, obrońcy i obwinionego.

§ 19. 1. Komisja orzeka według swego przekonania opierając się na faktach i okolicznościach ujawnionych na rozprawie.

2. Narada i głosowanie kompletu orzekającego są poufne.

3. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) wymienienie komisji z podaniem nazwisk przewodniczącego i członków kompletu orzekającego,
- 2) datę wydania orzeczenia,
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego,
- 4) zarzuty,
- 5) sentencję orzeczenia,
- 6) uzasadnienie orzeczenia.

4. Sentencję orzeczenia ogłasza przewodniczący bezpośrednio po naradzie.

5. Orzeczenie podpisują przewodniczący i członkowie kompletu orzekającego.

6. Odpisy orzeczenia doręczają się stronom.

§ 20. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, w którym podaje się datę i miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcy, protokolanta oraz przebieg rozprawy.

2. Protokół podpisują przewodniczący i protokolant.

§ 21. 1. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne dotyczy lub jest związane z wypadkiem morskim, podlegającym rozpoznaniu przez izbę morską, komisja zawiesi postępowanie dyscyplinarne do czasu ukończenia postępowania przez izbę morską.

2. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego wyjdą na jaw okoliczności świadczące, że czyny obwinionego mogą być uważane za przestępstwo ścigane z urzędu, rzecznik dyscyplinarny zawiadomi o tym prokuratora, a komisja zawiesi postępowanie dyscyplinarne do czasu ukończenia postępowania karnego.

§ 22. 1. Orzeczenia komisji wydane w sprawie odwołania członka załogi od orzeczenia kapitana są ostateczne.

2. Od orzeczenia komisji wydanego w sprawie z wniosku rzecznika dyscyplinarnego służy stronom odwołanie do Komisji Odwoławczej. Termin do wniesienia odwołania wynosi 14 dni i biegnie od daty doręczenia stronom odpisu orzeczenia.

§ 23. Orzeczenie Komisji Odwoławczej jest ostateczne.

§ 24. W postępowaniu przed Komisją Odwoławczą stosuje się odpowiednio §§ 16—21.

§ 25. W sprawach nie unormowanych w zarządzeniu stosuje się przepisy postępowania administracyjnego.

§ 26. Komisje (Komisja Odwoławcza), a także rzecznicy dyscyplinarni, używają pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę i siedzibę ko-

misji (Komisji Odwoławczej) lub rzecznika dyscyplinarnego w otoku.

§ 27. Czynności kancelaryjne i gospodarcze, związane z działalnością komisji (Komisji Odwoławczej) i rzeczników dyscyplinarnych, załatwiają urzędy morskie właściwe dla siedziby komisji (Komisji Odwoławczej). Budżety tych urzędów obejmują wydatki związane z działalnością komisji (Komisji Odwoławczej) i rzecznika dyscyplinarnego.

§ 28. 1. Sprawy dyscyplinarne kapitanów statków nie należą do komisji (Komisji Odwoławczej).

2. Władzę dyscyplinarną w stosunku do kapitana statku sprawuje dyrektor przedsiębiorstwa z zastrzeżeniem przepisu ust. 4.

3. Od orzeczenia dyrektora przedsiębiorstwa przysługuje kapitanowi statku prawo odwołania się w ciągu 7 dni do Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

4. Karę pozbawienia kapitana prawa pełnienia funkcji na statku orzeka Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej na wniosek rzecznika dyscyplinarnego Komisji Odwoławczej. Przepisy §§ 11—15 mają odpowiednie zastosowanie.

5. Orzeczenia w zakresie przewidzianym w niniejszym paragrafie wydaje się po wysłuchaniu obwinionego.

§ 29. W postępowaniu dyscyplinarnym nie pobiera się opłat.

§ 30. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1955 r. w sprawie składu, siedziby i trybu postępowania morskich komisji dyscyplinarnych (Monitor Polski Nr 13, poz. 137).

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. *T. Ocioszyński*

453

ZARZĄDZENIE PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 28 sierpnia 1957 r.

w sprawie normatywu urbanistycznego dla niskiego budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 4, poz. 16) oraz § 6 ust. 5 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Normatyw urbanistyczny dla niskiego budownictwa mieszkaniowego”, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Normatyw należy stosować przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego w miastach, osie-

dlach i innych miejscowościach o zabudowie miejskiej na terenach wyznaczonych pod niskie budownictwo mieszkaniowe realizowane jako budownictwo indywidualne, przyzakładowe, spółdzielcze a także państwowe.

§ 3. Postanowienia normatywu obowiązują nowowznoszone budownictwo mieszkaniowe zarówno korzystające, jak i nie korzystające z pomocy Państwa.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury:

Z. Skibniewski

Załącznik do zarządzenia Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 28 sierpnia 1957 r. (poz. 453).

NORMATYW URBANISTYCZNY DLA NISKIEGO BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO

Wstęp.

A. Zakres normatywu.

1. Normatyw dotyczy terenów wyznaczonych pod niskie budownictwo mieszkaniowe w miastach, osiedlach lub miejscowościach o charakterze miejskim zgodnie z ogólnymi pla-

nam i zagospodarowania przestrzennego, a w braku takich planów — zgodnie z wytycznymi urbanistycznymi opracowanymi przez terenową służbę architektoniczno-budowlaną.

2. Normatyw przewidziany jest dla budownictwa nowowznoszonego.